

Gynnar 3:12 reglerna värdeskapande eller skatteplanering?

**ANNETTE
ALSTADSÆTER,
MARTIN JACOB
OCH ALTIN
VEJSIU**

Annette Alstadsæter är Associate Professor inom företagsekonomi vid Avdelning för helseledelse og helseøkonomi, Oslo universitet.
annette.alstadsater@medisin.uio.no

Martin Jacob är professor inom företagsbeskattning vid WHU-Otto Beisheim School of Management i Vallendar, Tyskland.
martin.jacob@whu.edu

Altin Vejsiu är doktor i nationalekonomi och är verksam som analytiker vid Näringsdepartementet, Stockholm.
altin.vejsiu@regeringskansliet.se

Artikeln bygger på en nyligen publicerad rapport, ESO nr 2-2014. Martin Jacob är tacksam för finansiellt stöd från Nordic Tax Research Council. Artikelns slutsatser och rekommendationer är författarnas egna och behöver inte nödvändigtvis överensstämma med Näringsdepartementets uppfattning.

2006 års ändringar av 3:12-reglerna för beskattningen av aktiva ägare i fåmansföretag har lett till ökad inkomstomvandling. I denna artikel visar vi att regeländringarna har gett ett mer gynnsamt investeringsklimat. Likviditetssvaga fåmansföretag har ökat sina investeringar med drygt en tiondel i jämförelse med motsvarande företag som redan hade sådana tillgångar. Däremot tycks inte regeländringarna ha påverkat fåmansföretagens sysselsättning nämnvärt. Vi finner också att regeländringarna inte har lett till fler nystartade fåmansföretag med faktisk verksamhet. Antalet fåmansföretag har ökat, men ökningen beror på att fler befintliga enskilda firmor och handelsbolag har ombildats till fåmansföretag när detta har blivit förmånligare ur skattesynpunkt.

Sedan den stora skattereformen i början på 1990-talet beskattas kapitalinkomster lägre än arbetsinkomster. Grundtanken är att det ska ge ett bättre företagsklimat och högre tillväxt. För att inte småföretagare ska utnyttja regelverket och undvika skatt genom att klassa egentliga arbetsinkomster som kapitalinkomster infördes de s k 3:12-reglerna. År 2006 reformerades de svenska skattereglerna för utdelningar till aktiva delägare i fåmansföretag. Det infördes en skattelättnad på 1 miljard kr som gjorde att skattetrycket på ägare i fåmansföretag minskade. Syftet var att stimulera företagandet, öka investeringarna och skapa nya arbetstillfällen.¹

Reformen innebar i praktiken att skattesatsen på utdelningar sänktes med 10 procentenheter för aktiva ägare i fåmansföretag. Samtidigt ökade utrymmet för den utdelning som beskattas enligt denna reducerade skattesats (gränsbeloppet) för de flesta aktiva ägare. Dessutom infördes en möjlighet att använda en alternativ metod vid beräkningen av gränsbeloppet, förenklingsregeln. Den innebär att gränsbeloppet fastställs per företag utan någon koppling till företagets kapital, lönekostnader eller huruvida företaget bedriver verksamhet. Sammantaget innebar förändringarna att det för många andelsägare blev förmånligt att beskattas enligt 3:12-reglerna och att inkomstomvandlingen (dvs omklassificering av inkomst från tjänst till kapitalinkomst) och grundandet av skatteplaneringsbolag ökade, vilket dokumenterats av Alstadsæter och Jacob (2012a, 2012b, 2012c, 2013a och 2013b).²

Hittills finns det inga vetenskapliga empiriska belägg för att 2006 års reform skulle ha påverkat företagandet. En ny ESO-rapport (Alstadsæter

¹ Edin m fl (2005), Regeringens proposition (2004/05:1), (2005/06:40) och 2006/07:1.

² För en detaljerad beskrivning av 3:12-regler och ändringarna år 2006 och efter, se Alstadsæter och Jacob (2012a).

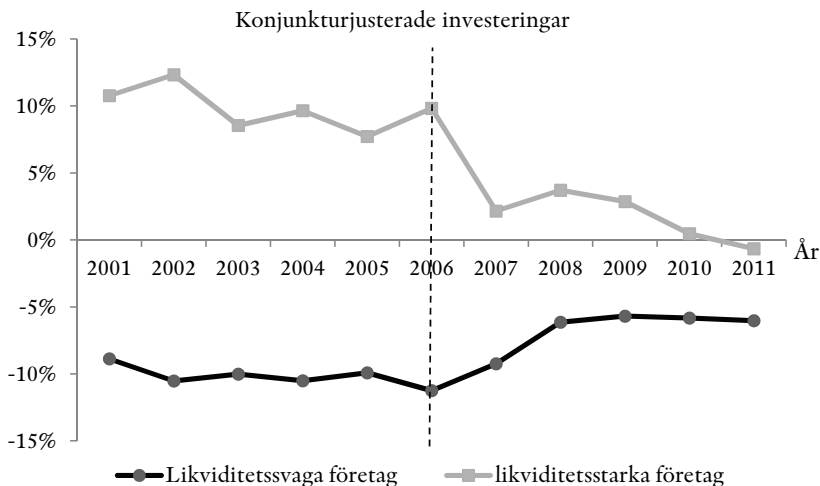
m fl 2014) försöker att överbrygga klyftan mellan å ena sidan den dokumenterade ökningen i inkomstomvandling kring 2006 och å andra sidan de fortfarande oklara effekter som reformen kan ha haft på företaget. Vi använder oss av nya och mycket omfattande data för att utvärdera hur individer och företag reagerat på 2006 års reform av 3:12-reglerna. Dessa data länkar samman företags- och ägarspecifik information med information om individer som arbetar i dessa företag. Datamaterialet på företagsnivå består av flera mindre databaser för olika organisationsformer och innehåller information från företagens skattedeclarationer. Vår analys baseras på data för onoterade aktiebolag med ett spritt ägande, fåmansföretag, enskilda näringsidkare och handelsbolag under perioden 2000–11. Det individspecifika datamaterialet innehåller inkomstuppgifter från självdeklarationer samt demografiska uppgifter om individer för perioden 1997–2011. Vi undersöker framför allt hur 2006 års reform har påverkat företagens investeringar, sysselsättningen, bildandet av nya företag och företagsägarnas inkomster. I det följande presenterar vi arbetets huvudslutsatser och avslutar med en diskussion om vilken policyinnebörd som resultaten har.

1. Effekter av 2006 års reform på investeringar och sysselsättning

En sänkning av skatten på utdelning på delägarnivå, som vid 2006 års skattereform, förväntas ha olika effekt på olika företag, beroende på deras tillgång till finansiering. Vissa företag har egna medel, t ex stor kassabehållning eller balanserade vinstmedel. En sänkning av skatten på utdelningar förändrar inte avkastningskravet för att investera för dessa företag och därför påverkas de, teoretiskt sett, inte av en sådan sänkning. Däremot kan företag med små egna medel inte finansiera sina investeringar internt varför man behöver få fram nytt externt kapital för att kunna göra investeringar. En sänkning av skatten på utdelning minskar dessa företags avkastningskrav och 2006 års skattereform väntas därför leda till att företag med små egna medel ökar sina investeringar.

Vi analyserar hur 2006 års reform har påverkat fördelningen av investeringarna och sysselsättningen inom gruppen fåmansföretag. Eftersom skattereformens effekter kan komma att sammanfalla med andra händelser, t ex ekonomisk tillväxt eller andra samtida reformer, måste vi skilja mellan företag som gynnas av skattereformen (behandlingsgruppen) och företag som inte påverkas av skattereformen (kontrollgruppen) men som har liknande egenskaper. Detta utförs med hjälp av en dubbeldifferensanalys (*difference-in-differences*). Vi använder samma metod som Becker m fl (2013) och delar in företagen i kvintiler baserat på deras tillgång till intern finansiering, beräknat som företagets likviditet. Vi använder oss av den översta och understa kvintilen i fråga om likviditet för att jämföra investeringseffekter mellan företag. Företagen delas upp i ”likviditetsstarka företag” om de tillhör de 20 procent av alla företag som har högst likviditet i en

Figur 1
Fåmansföretagens
kapitalinvesteringar

Källa: Figur 1 är en del av figur 2.3 i Alstadsæter m fl (2014). Vi använder här SCB data på företags- och individnivå för perioden 2001–11.

viss bransch under ett visst år och ”likviditetssvaga företag” om de tillhör de 20 procent av alla företag som har lägst likviditet i en viss bransch under ett visst år. Uppdelningen görs separat för fåmansföretag och onoterade aktiebolag med ett spritt ägande. Vi konstaterar att 2006 års reform framför allt har inneburit att investeringarnas sammansättning har förändrats.

I figur 1 illustreras hur de likviditetsstarka och likviditetssvaga företagens investeringar konvergerar efter reformen. Samtidigt minskar de likviditetsstarka företagens investeringar. Detta kan dock bero på diverse skillnader mellan företag och behöver inte endast bero på reformen. För att justera för dessa effekter på företagsnivå skattar vi reformeffekten med hjälp av en regressionsanalys där vi tar hänsyn till andra faktorer som påverkar investeringsbesluten. Dessa skattningar bekräftar den utveckling som vi ser i figur 1. De likviditetssvaga företagens kapitalinvesteringar, som andel av materiella anläggningstillgångar föregående år, har efter reformen ökat med omkring 11 procent i förhållande till de likviditetsstarka företagens investeringar. Precis som Chetty och Saez (2010) hävdar innebär detta att fördelningen av investeringarna mellan företagen förbättrats efter reformen, vilket ökar effektiviteten. De totala investeringarna i materiella anläggningstillgångar tycks ha ökat tillfälligt 2007, men eftersom det inte finns någon lämplig kontrollgrupp att jämföra med kan vi inte skilja konjunktoreffekter från reformeffekter.

Vidare analyserar vi hur reformen har påverkat sysselsättningen och skapandet av nya arbetstillfällen. Vi undersöker om 2006 års reform har gett likviditetssvaga företag incitament att anställa mer personal jämfört med likviditetsstarka företag. Resultaten visar att reformen inte har påverkat sysselsättningen i fåmansföretagen på något systematiskt sätt. Det finns flera möjliga förklaringar till detta. För det första mäter vi sysselsättningseff-

fekterna utifrån antalet anställda. Vi har ingen information om huruvida arbetsutbudet har ökat, t ex genom förlängda arbetstider. För det andra kan företagen hyra in extern personal från bemanningsföretag eller frilansare för att bibehålla viss flexibilitet.

Reformen verkar således inte ha bidragit till att skapa nya arbetstillfällen, men däremot hittar vi starka empiriska belägg för att den har påverkat en annan dimension av sysselsättningen. Anställda i fåmansföretag har fått betydligt högre förvärvsinkomster efter reformen. Lönesumman har ökat mer för likviditetssvaga företag än för likviditetsstarka företag. Före reformen var lönesumman i genomsnitt högre i likviditetsstarka företag än i likviditetssvaga företag. Sänkningen av skatten på utdelning gör att denna skillnad minskat med ca 6 procent. Lönesumman i likviditetssvaga företag och likviditetsstarka företag har således konvergerat efter reformen. Med våra data går det emellertid inte att avgöra om denna ökning beror på en ökning av antalet arbetade timmar, högre löner eller bådadera.

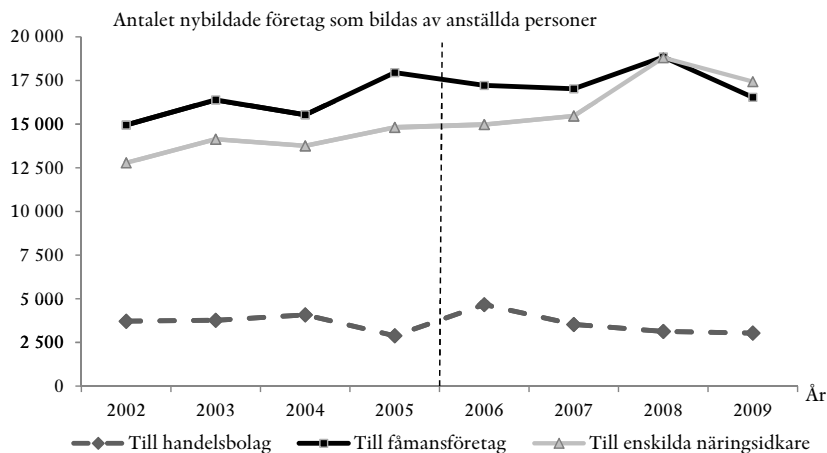
2. Effekten av 2006 års reform på nyföretagande

Alstadsæter och Jacob (2012a) konstaterar att 25 procent av de nya företag som startades efter skattereformen bildades i skatteundandragande syfte. De bedriver ingen eller endast begränsad verksamhet. Här analyseras i stället frågan om reformen har bidragit till att det har bildats fler nya fåmansföretag med faktisk verksamhet. Vid analysen av nyföretagandet bör man även ta hänsyn till om ett nytt fåmansföretag faktiskt är ett nystartat företag eller om det är en befintlig enskild näringsidkare eller ett befintligt handelsbolag som ombildats till fåmansföretag. Bytet av organisationsform påverkar ofta den skatt som företaget ska betala. Det kan således vara ett led i ägarens strategi för att betala så lite skatt som möjligt. Samtidigt kan ombildandet till fåmansföretag samt det begränsade ägaransvaret leda till en annan typ av företagstillväxt eftersom det minskar ägarens risk. Om skatterna ger delägarna incitament att omvandla sina företag till fåmansföretag kan företagen slå in på en väg mot högre tillväxt.

För att analysera om 2006 års reform har lett till ett ökat företagande utgår vi från andelen sysselsatta personer som väljer att bilda fåmansföretag. I figur 2 visas antalet tidigare anställda personer som bildar eller är delägare i ett fåmansföretag för första gången (svart linje). Som jämförelsegrupper presenterar vi antalet personer som bildar en enskild näringsverksamhet (grå linje) och ett handelsbolag (svart streckad linje). Vi konstaterar att andelen nystartade fåmansföretag ökar över tiden. Denna ökning kan dock inte tillskrivas skattereformen eftersom andelen nystartade enskilda näringsidkare följer samma trend. 2006 års skattereform tycks således inte bidra till att fler anställda personer bildar fåmansföretag med faktisk verksamhet.

I stället för att skapa helt nya företag har 2006 års reform gett ägarna av befintliga enskilda näringsverksamheter och handelsbolag motiv att ombil-

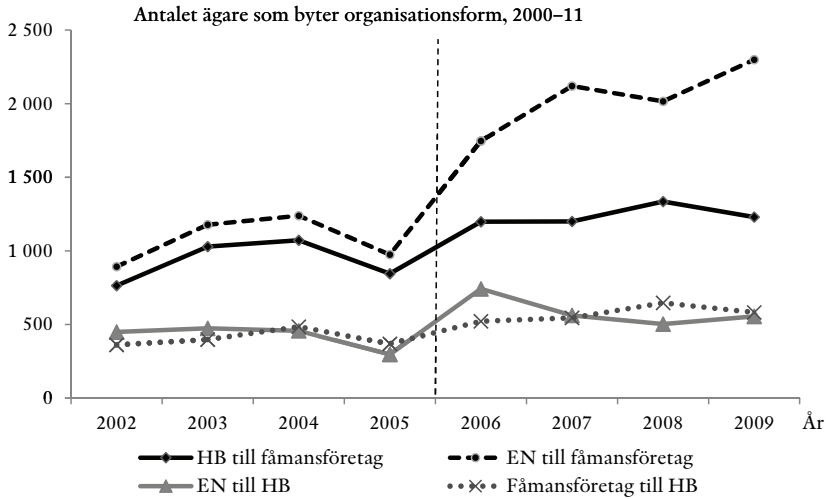
Figur 2
Antalet nybildade företag som bildas av anställda personer

Källa: Figur 2 är en bildning av figur 3.4 i Alstadsæter m fl (2014). Vi använder här SCB data på företags- och individnivå för perioden 2001–11.

da sina företag till fåmansföretag. I figur 3 visas antalet befintliga ägare av enskilda näringsverksamheter och handelsbolag som byter organisationsform. Den *svarta linjen* visar antalet personer som har bytt företagsform från handelsbolag till fåmansföretag. Den *svarta streckade linjen* visar antalet personer som har bytt organisationsform från enskild näringsidkare till fåmansföretag. Den *svarta prickade linjen* visar antalet personer som har bytt från enskild näringsidkare till handelsbolag. Den *gråa heldragna linjen* visar antalet personer som har bytt från fåmansföretag till handelsbolag. De flesta byten av organisationsform under den studerade perioden avser byten från enskild näringsidkare till fåmansföretag. Efter reformen har antalet enskilda näringsidkare som ombildar sin verksamhet ökat med mer än 75 procent och antalet handelsbolag som ombildas ökat med 33 procent. Efter att 3:12-reglerna blev alltmer generösa 2006 har trenden där personer byter från enskild näringsidkare till fåmansföretag ökat ytterligare.

Om enskilda näringsidkare eller delägare av handelsbolag ombildar verksamheten till fåmansföretag beskattas företaget med dubbelbeskattning av bolagets vinst (skatt på bolagsinkomster och skatt på utdelningar) i stället för personlig beskattning av inkomst av tjänst. Om delägarens totala inkomster ligger över tröskeln för statlig inkomstskatt kan det ur skattemässigt synpunkt vara gynnsamt att ombilda företaget till fåmansföretag, eftersom den sammanlagda skattesatsen på utdelningsinkomster då blir lägre än den sammanlagda kommunala och statliga skatten på förvärvsinkomster. Vi följer metoden i Alstadsæter och Jacob (2013a) och delar upp urvalet efter föregående års skatterättsliga ställning för att kunna fastställa hur skattesänkningen påverkat benägenheten att ombilda till fåmansföretag. Resultaten visar att personer som har skattemässiga incitament att ombilda sina företag till fåmansföretag, dvs personer som ska betala statlig inkomstskatt, har en större benägenhet att ombilda sina företag. 2006 års reform innebar

Figur 3
Antalet ägare som byter organisationsform, 2000–11

Källa: Figur 3 är en avbildning av figur 3.6 i Alstadsæter m fl (2014). Vi använder här SCB data på företags- och individnivå för perioden 2001–11.

således att företagsägare som betalar hög skatt på förvärvsinkomster i högre utsträckning ombildar sina handelsbolag eller enskilda näringsidkare till fåmansföretag.

Vi drar därmed slutsatsen att det inte har skett någon ökning i bildandet av helt nya fåmansföretag med faktisk verksamhet till följd av 2006 års reform. Vid första anblicken kan det tyckas ointressant att reformen inte har lett till någon förändring. Det är dock viktigt att komma ihåg att antalet fåmansföretag tycks ha ökat efter 2006 om man ser till trender och aggregerad statistik om antalet sådana företag. Man skulle då kunna dra slutsatsen att den sänkta skatten på utdelning var ett bra skatteincitament för att skapa fler företag. Vi konstaterar dock att så inte är fallet. Reformen gjorde inte att det bildades fler nya fåmansföretag med faktisk verksamhet.

3. Effekter av 2006 års reform på företagens tillväxt och delägarnas inkomster

Vi undersöker hur de ovan noterade bytena av organisationsform påverkar företagens tillväxt och ägarnas inkomster. Genom att använda en matchningsmetod där vi jämför enskilda näringsidkare (handelsbolag) som ombildas till fåmansföretag med enskilda näringsidkare (handelsbolag) som inte ombildas, så kan vi hitta ett mått på hur denna form av ombildning påverkar företagens produktivitet, inkomster, investeringar och sysselsättning. Matchning- och regressionsmetoder beskrivs i mer detaljerad form i Alstadsæter m fl (2014). I regel är lönsamma handelsbolag och enskilda näringsidkare mer benägna att agera utifrån skattemässiga incitament och ombilda sina företag till fåmansföretag. Den empiriska analysen visar att

nya fåmansföretag växer snabbare, investerar mer och anställer fler än övriga handelsbolag eller befintliga fåmansföretag. Efter 2006 års reformering av 3:12-reglerna är denna ökning i investeringar och tillväxt mindre uttalad än före reformen. De handelsbolag som ombildas till fåmansföretag har ändå en högre lönsamhet och tillväxt än jämförbara företag som inte ombildas. 2006 års reform gjorde det lönsamt för enskilda näringsidkare och delägare i handelsbolag att ombilda sina företag till fåmansföretag i fall där det tidigare inte hade varit det. Våra resultat visar också att reformen har lett till en inkomstökning för ägare av nybildade fåmansföretag jämfört med ägare av befintliga fåmansföretag. Denna ökning beror på högre utdelningsinkomster.

4. Diskussion och resultatens policyinnebörd

Vi har dokumenterat hur 2006 års skattereform har påverkat fördelningen av investeringar och sysselsättning, bildandet av fåmansföretag samt företagens och ägarnas inkomster. Vi presenterar inte några exakta resultat om hur den totala inkomstomvandlingen till följd av ändringarna av 3:12-reglerna som dokumenterats av Alstadsæter och Jacob (2012a) har påverkat skatteintäkterna eller ekonomin i stort. Då alla onoterade företag påverkades av reformen finns det inte någon lämplig kontrollgrupp för att kunna göra en välgrundad bedömning av de sammantagna effekterna. Av den anledningen presenterar vi inte heller några exakta resultat om effekter på värdeskapandet som dokumenterats.

Det är således inte möjligt att dra några slutsatser om huruvida effekterna på värdeskapandet kompenserar för den omfattande inkomstomvandling som följer av 2006 års reform. Så länge det fortsätter att vara stora skillnader mellan den högsta marginals-katten på förvärvsinkomster och marginals-katten på kapitalinkomster inom det svenska inkomstskattesystemet kommer det att finnas spänningar i systemet. En aktuell trend i många OECD-länder är att bolagsskatterna sänks. Eventuella fortsatta sänkningar av de svenska bolagsskatterna kommer att göra skatteplanering via 3:12-reglerna än mer lönsamt.

I vilken utsträckning den skatteplanering som 3:12-reglerna medför ska anses vara samhälleligt acceptabel är ytterst en politisk fråga. Genom att täppa till några av kryphålen i 3:12-reglerna skulle man kunna minska den skatteminimerande inkomstomvandlingen och skatteplaneringen utan att för den delen minska 3:12-reglernas effekter på tillväxt och värdeskapande:

1. En viktig utmaning med 3:12-reglerna är definitionen av fåmansföretag. I nuläget kan företag med ett mycket spritt ägande, t ex konsultföretag där en stor del av de anställda även är andelsägare, behandlas enligt 3:12-reglerna. 3:12-reglerna är dock avsedda för företag med ett fåtal ägare. Därför bör företag med många ägare behandlas som onoterade företag med ett spritt ägande. Den avgörande frågan är prissättningen

på de aktier som de anställda i företaget förvärvar. Skillnaden mellan teckningskursen och det faktiska marknadsvärdet utgör i själva verket ersättning för arbete och bör beskattas som löneinkomst. Det faktiska marknadsvärdet på aktier i onoterade företag kan beräknas enligt standardiserade värderingsmetoder som framgår av finans- och bokföringslitteraturen eller genom att titta på faktiska aktiekurser hos fristående parter. Sådana metoder används i många länder för beräkningen av arvsskatt, där aktierna i onoterade bolag omfattas av arvsskatt. Dessa bolag måste värderas och det finns standardiserade värderingsmetoder för detta. Det är viktigt att ha en tydlig och fungerande definition av aktiva ägare, oavsett ägarandel.

2. När ägarlönen tas med i beräkningen av gränsbeloppet enligt huvudregeln blir det för många ägare förmånligt att beskattas enligt 3:12-reglerna. 2006 års reform innebar att man ändrade metoden för att beräkna det utdelningsbelopp som ska beskattas med 20 procent, gränsbeloppet. Från och med 2006 ingår löneutbetalningarna till aktiva ägare också i lönebasen för beräkning av utdelningsutrymmet enligt huvudregeln. Det gör att det blir särskilt förmånligt för ägare av personalintensiva företag att beskattas enligt 3:12-reglerna. Det blir också förmånligt för arbetstagare i sådana företag att bli aktiva ägare för att kunna få en större del av ersättningen för sitt arbete i form av utdelning inom gränsbeloppet. Ett sätt att komma till rätta med detta är att införa vissa undantag i huvudregeln för sk fria yrkesutövare. Exempel på dessa yrken är humankapitalintensiva yrken, såsom arkitekter, läkare, konsulter etc.
3. Avsaknaden av ett krav på aktivitet i företaget ökar möjligheterna till skatteplanering. För närvarande kan sk aktiva ägare av företag med liten eller ingen verksamhet i praktiken samla på sig sparade utdelningsutrymmen. Det går att begränsa möjligheterna till inkomstomvandling enligt 3:12-reglerna utan att påverka eventuella gynnsamma effekter på tillväxten. Det finns en klausul om krav på aktivitet för andelsägare som ska beskattas enligt 3:12-reglerna. Införandet av en aktivitetsklausul på företagsnivå skulle förhindra möjligheten att samla på sig utdelningsutrymme enligt förenklingsregeln i fåmansföretag med låga eller inga inkomster.
4. Avskaffande av regeln om det sparade utdelningsutrymmet (outnyttjat gränsbelopp) under förenklingsregeln. Detta sparade utrymme ger incitament till skatteminimeringseffekter samt ackumulering av framtida utdelningar i företag med liten eller ingen aktuell aktivitet. I Finland finns exempelvis inte denna möjlighet till att spara en outnyttjad del av fast årligt utdelningutrymme.

I tillägg till detta bör noteras att 3:12-reglernas komplexitet kan leda till att kringgåendena av skattereglerna ökar. Lagstiftningens komplexitet kan i sig innebära att den blir svår att leva upp till. Avsaknaden av ett

svenskt ägarregister ger också Skatteverket mycket små möjligheter att kontrollera riktigheten i de ägarandelar som ägarna uppger. Alstadsæter och Jacob (2013b) visar att felrapporteringen är omfattande. En del av felen verkar vara oavsiktliga. En allmän förenkling av 3:12-reglerna skulle inte bara minska förekomsten av såväl avsiktliga som oavsiktliga fel utan också öka förutsägbarheten och underlätta för seriösa entreprenörer att starta och driva företag.

Det behövs mer forskning för att bättre förstå orsakerna till de dokumenterade effekterna. Småföretagande och entreprenörskap har central betydelse för ett lands ekonomiska utveckling och tillväxt. Det är viktigt, såväl för de små företagens legitimitet, för en väl fungerande konkurrens som för tillväxten att skattesystemet utformas så att skadlig skatteplanering kan undvikas. Som 3:12-reglerna nu är utformade uppmuntrar de i praktiken till just det beteende de är avsedda att förhindra. Det vore intressant att vid framtida forskning fördjupa sig i var och en av dessa effekter och både kvantifiera dem och analysera om de beror på branschskillnader, tillgångsstrukturer, finansieringspolicy osv, vilket skulle påverka utformningen av den framtida politiken. Det vore även intressant och relevant att analysera reformens fördelningseffekter då de ökade utdelningar efter 2006 års reformering av 3:12-reglerna kan vara en viktig förklaring till de dokumenterat ökade inkomstskillnaderna i Sverige (Regeringens proposition 2013/14:10), bilaga 2).

REFERENSER

- Alstadsæter, A och M Jacob (2012a), *Income Shifting in Sweden – An Empirical Evaluation of the 3:12 Rules*, Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi (ESO) Rapport 2012:4, Fritzes Förlag, Stockholm.
- Alstadsæter, A och M Jacob (2012b), ”3:12-reglerna har blivit för generösa och används för skatteplanering”, *Ekonomisk Debatt*, årg 40, nr 8, s 5–12.
- Alstadsæter, A och M Jacob (2012c), ”Dividend Taxes and Income Shifting”, FAccT Center Working Paper 07/2012, ssrn.com/abstract=2143191.
- Alstadsæter, A och M Jacob (2013a), ”Who Participates in Tax Avoidance?”, FAccT Center Working Paper 08/2012, ssrn.com/abstract=2183104.
- Alstadsæter, A och M Jacob (2013b), ”The Effect of Awareness and Incentives on Tax Non-compliance”, FAccT Center Working Paper 10/2013, ssrn.com/abstract=2309856.
- Alstadsæter, A, M Jacob och A Vejsiu (2014), *3:12 Corporations in Sweden: The Effects of the 2006 Tax Reform on Investments, Job Creation and Business Start-ups*, Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi (ESO) Rapport 2014:2, Fritzes Förlag, Stockholm.
- Chetty, R och E Saez (2010), ”Dividend and Corporate Taxation in an Agency Model of the Firm”, *American Economic Journal: Economic Policy*, vol 2, s 1–31.
- Edin, P O, I Hansson and S-O Lodin (2005), ”Reformerad ägarbeskattning – effektivitet, prevention, legitimitet”, Finansdepartementet, Stockholm.
- Regeringens proposition (2004/05:1), *Budgetpropositionen för 2005*, Finansdepartementet, Stockholm.
- Regeringens proposition (2005/06:40), *Reformerade beskattningsregler för ägare i fåmansföretag*, Finansdepartementet, Stockholm.
- Regeringens proposition (2006/07:1), *Budgetpropositionen för 2007*, Finansdepartementet, Stockholm.
- Regeringens proposition (2013/14:100), *Fördelningspolitisk redogörelse: 2014 års ekonomiska vårproposition, bilaga 2*, Finansdepartementet, Stockholm.